Új munkásszálló Budapesten

Budapesten még az idén megkezdik az ország legnagyobb munkászállójának építését. A 2300 ágyas szállót az Építőipari Szolgáltató Vállalat számára tervezik, s előirányzott építési költsége 140 millió forint.

A fővárosi tanács városrendezési főosztálya már kijelölte a munkásszálló helyét a Soroksári út és a Hámán Kató út sarkán.

Jó együttműködés a termelőkkel

Gyorsan fejlődik a Szegedi Konzervgyár

Az elmúlt években, évtizedekben olyan frontáttörés következett be élelmiszerellátásunkban, amilyenre alig-alig számítottunk. A nők otthagyták a konyhát. A következmény: gyárilag kell előállítani mindennapi táplálékunkat. Ebben az ellátásban vezető szerep jut a konzervgyáraknak. A szegedi gyár is évről évre növelte termelésének mennyiségét és megsokszorozta választékát kínálatát. Lássuk mit és mennyit ígér a szegedi üzem ebben az esztendőben.

Többet, mint tavaly. A múlt évben 5100 vagon konzervféleség hagyta el a gyárat, amelyért 540 millió forintot kaptak a hazai és a külföldi vásárlóktól. A szegedi konzerveket szívesen megveszik határainkon túl is, amelyet legékesebben az bizonyít, hogy tavaly 3100 vagon árujuk talált gazdára külföldi országokban. A vállalat tisztes haszonnal zárta az elmúlt évet, annak ellenére, hogy az állam mérsékelte a szubvencióját és komoly adót vetett ki eszközlekötési járulék címén a forgóalapra. Ettől függetlenül a konzervgyár munkásai magasabb jövedelemhez jutottak, mint a megelőző esztendőben: bérfejlesztés, nyereségrészesedés és a 44 órás munkahétre való átállás révén.

Ebben az évben 5400 vagon terméket állítanak elő a szegedi üzemben, amelynek az ellenértéke körülbelül 580 millió forint. A többlet elsősorban a gyümölcs- és a zöldségfélék sorából kerül ki. A szegedi táj híressé vált gyümölcséből, az őszibarackból 30 vagonnal többet, összesen 350 vagonnal dolgoznak fel. A zöldségféleségeknél a borsó, bab, uborka és a paprika mennyisége növekszik.

A 300 vagonnyi termelésnövekedést létszámbővítés nélkül kívánják megoldani. Az elmúlt években jelentős műszaki fejlesztéshez fogtak hozzá, új csarnokot építettek és többféle fedolgozó gépsort vásároltak. A nehéz és kézierővel végzett munkát mérsékelték a paprikaszeletelő és a szilvafelező gépek. Ilyen gépeket ezután is vásárolnak majd. A műszaki fejlesztést szolgálja a hamarosan elkészülő folyamatos hidrostatikus sterilizáló, amely biztonságot és jobb minőséget teremt a termelésben. Ezenkívül körülbelül 6 millió forintot költenek olyan berendezésekre, amelyekkel tovább korszerűsödik a feldolgozó vonal. Ahol lehetséges ott teljes automatizálásra, vagy félautomatizálásra törekednek. A fejlesztés pénzügyi fedezetére 12,3 millió forintot tartalékolnak. A gyár vezetői gondolnak a munkások szociális ellátására is, ilyen célt szolgál a tanáccsal közös beruházásuk: új óvodát és bölcsődét építenek az Ilona utca sarkán.

A konzervgyár szállítója a mezőgazdaság. A két terület fejlettsége visszahat egymásra; a fejlett konzervipar fejlett mezőgazdaságot feltételez és fordítva. Az élelmiszergazdaság szerves egységet és nagyon jó kooperációt igényel. A szegedi gyár az ipar berkeiből talán elsőnek próbálkozott a termelőkkel való közvetlen kapcsolatra, amelynek többszörösen is hasznát látta a társadalom. A termelő magasabb bevételhez jutott, mivel a kiiktatott kereskedelmi vállalat árrését majdnem, vagy teljes egészében megszerezte. A gyár nyersanyagellátása folyamatossá vált, széthúzhatták a feldolgozás szezonját, s ami ennél is fontosabb, a fogyasztó közönség jobb minőségű árut kapott.

A feldolgozó vállalat ebben az évben még szorosabb együttműködésre törekszik a termelő gazdaságokkal. Ahol lehetséges, munkát is biztosít a falusi asszonyoknak, lányoknak, hiszen mintegy 300 vagonra való terméknél előkészítő munkát ajánl részükre. A gyár anyagiakkal is „közreműködik", hiszen közös beruházással szereztek be borsót arató- és cséplőgépeket. A mezőgazdasági termékek minőségének javítására is inspirál a konzervgyár. Azoknak a gazdaságoknak, ahol elvégzik a paradicsom növényvédőszerekkel való gondozását, a növényvédőszer árának felét a konzervgyár fizeti.

A szegedi gyár igazgatónője, dr. Ábrahám Antalné elmondta, hogy a jövő terveit is körvonalazták. Említésre méltó ezek közül, hogy jelentős összeget fordítanak a termékek csomagolástechnikájának korszerűsítésére, az alufóliás és más műanyag megoldásokra. Ennek kettős előnye van, importot takarítanak meg és modernebbé, szebbé és praktikusabbá teszik a termékek küllemét.

A konzervekre ezután még inkább szükség lesz, s hogy a szegedi üzem lépést tartson a kereslettel, az elkövetkezendő évek folyamán megkétszerezik termelésük mennyiségét. S hogy ez sikerüljön, felépítenek egy korszerű zöldségfeldolgozó üzemet gyáruk területén. A soron következő években tovább kívánják csökkenteni kézierővel végzett feldolgozást, a nehéz és megerőltető munkát igénylő tennivalókat. A Szegedi Konzervgyár vezetői és munkásai bizakodóak, amelynek reális alapot ad az eddig végzett eredményes munkájuk, hiszen a hazai konzervgyárak között a legjobban gazdálkodók sorába tartoznak.

Gazdagh István

Kis dolgokból — nagyszerű tettek

Ez csak egy csepp a tengerben — szokták mondani olyankor, mikor a nagy egészhez képest kicsinek tűnő dolog kerül szóba. De gazdagon árnyalt nyelvünk egyetlen fordítással máris érzékeltetni tudja az ilyen kis dolgok fontosságát is. Mondván, hogy a cseppben is ott tükröződik az egész tenger. S tovább folytatva a hasonlatot: ha a tenger a tiszta, határtalan éget tükrözi, a legkisebb rész,a csepp is visszaad, kifejez valamit az égbolt végtelenjéből.

Mindezek a gondolatok a közelmúlt élményei nyomán sorakoznak elő. Végig gondolván, hogy rendkívüli látványosságok nélkül, minden különösebb harsányság nélkül kezdődött, de jól kezdődött a szegedi üzemekben is az új esztendei munkálkodás. S ugyanígy látványos külsőségektől mentesen, de annál célratörőbben folytatódik, formálódik tovább az a mese indítékú versenymozgalom, amely az őszi hónapokban bontakozott ki a munkahelyeken.

Szép hagyomány már nálunk, hogy a gyárak, intézmények dolgozói — a munkásöntudattól, a tulajdonosi szemlélettől, a többre, jobbra törekvéstől sarkallva — tettekkel köszöntenek egy-egy ünnepet, nevezetes évfordulót. Olyan hagyomány, amelyet méltóbban, szebben nem is lehetne kiteljesíteni, mint a mostani, felszabadulásunk 25. évfordulóját köszöntő jubileumi versennyel. S milyen szimbólikusan társul ehhez a jubileumhoz a Lenin centenárium! Egyszersmind történelmi hátteret és távlatot is felrajzolva a szabadság horizontjára, érzékeltetve eszmei örökségünket, történelmi jogfolytonosságunkat. A dolgozók legjobbjainak, a szocialista brigádoknak felajánlásai, friss kezdeményezései arról is vallanak: értik és érzik azt a történelmi leckét is, amit a két összefonódó ünnep sugall.

Hogyan látszik hát ezekben a cseppekben: a szocialista brigádok felajánlásaiban a tenger? A szocialista módon dolgozni, tanulni, élni jelszavú közösségek életében miként tükröződnek a szocialista társadalom jelzései és előrejelzései? Általános tapasztalatok alapján mondhatjuk: tisztán, egyre meggyőzőbb sugárzással. S mindinkább sablonmentesen. A termelési tanácskozásoktól a szocialista brigádértekezletekig az idei feladatok minél jobb megoldásának jegyében, a szorgoskodó felelősség légkörében tanácskoztak a teendőkről. Talán a „minőség atmoszférájában" kifejezés a legtalálóbb a jobbító igyekezetre. Vagy éppen az a jelszó, melynek nem csak a szegedi nyomdában, de a többi üzemben is tábora van: „minőséget minden műveletnél!"

Csepp a tengerben, mikor egy ifjú szakmunkás felvállalja: jobban elsajátítja azokat a munkafogásokat, amelyekben nem elég otthonos. S csepp az is, amikor erre segítséget ajánl a műhelybeli idős mester. Ugyanígy, amikor az üzemnek szükséges újítás kiókumlálását célozza meg valaki. De a „kísérletezem, közreműködöm, gondoskodom, kijavítom" kitételek sok kis cseppje már egy műhelyben is erecskét alkot, egy üzemben patakot, majd folyót, s mindez naggyá, nagyszerűvé alakul, közös eredményekké árad.

Szép törekvéseket látunk a szakmai műveltség gyarapítására, a továbbképzésre, tanulásra. Ennek is messzehatók a perspektívái, hisz nélkülük a gyors előrehaladás elképzelhetetlen.

Megújuló, felfrissülő versenyformákkal is találkozhatunk. A Szakma Ifjú Mestere mozgalomban a fiatalok, még inkább a nagyobb szakmai tudás megszerzését, a Kiváló Ifjú Mérnök, Technikus, Közgazdász mozgalomban már a műszaki ismeretek önálló alkalmazását, elképzeléseik gyakorlati megvalósítását tűzik ki célul — ugyancsak a nagy jubileum jegyében. Egyik helyen a szocialista üzemrész, másikon már a szocialista munka vállalata címért indított mozgalom visz új színt a mostani versenybe. A fizikai munkások brigádjai mellett sokasodnak, mind eredményesebben, tevékenykednek a műszaki szocialista brigádok.

A konkrét célkitűzések legtöbbje inkább csavart jelent egy gépezetben, mint a nagy lendítő kereket. De pontosabb, szervezettebb, olajozottabb forgásával új mechanizmusunk jobb működését segíti megvalósításuk. Minden látszólag kisjelentőségű dolognak is megvan a maga fontossága. Az egyén és az üzem számára, de ezen messze túl, egész népgazdaságunk, nemzeti felemelkedésünk szempontjából is. Ezért kívánatos, hogy a következő két hónapban újabb energiatartalékokat tárjunk fel, tovább erősödjön a verseny, kis dolgokból építsen nagyszerű tetteket a felszabadulási jubileumra. S igen méltányos a már tapasztalható készülődés; a gazdasági és politikai vezetők anyagi jutalmazási formákkal, az erkölcsi megbecsülés újabb jeleivel is meg akarják szépíteni a nagy ünnepet a verseny legkiválóbbjai, a hétköznapok hősei számára.

Simai Mihály

Pihentetőgép

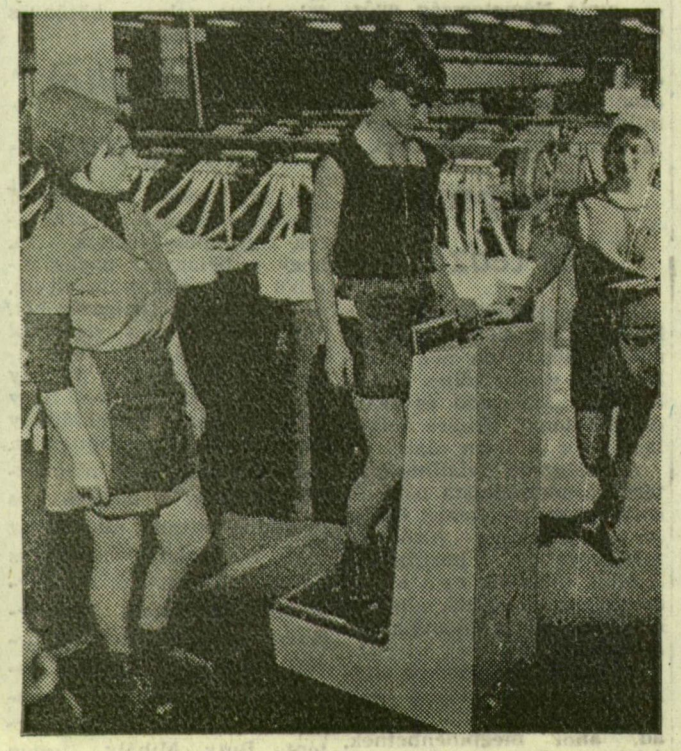

A szövödék, fonodák dolgozóit egy-egy műszak alatt nagyon igénybe veszi, hogy minden munkaműveletet állva kell elvégezni. Az aktív pihenők beiktatása az automata gépek miatt lehetetlen. Ez késztette a Kőbányai Textilművek 2. számú fonótelepének vezetőit, hogy pihentetőgépet alkalmazzanak. A Vibra, melyet a Transvill készített, nagy sikernek örvend a dolgozó nők körében. A nyolcórás műszakban dolgozó nőknél az ötödik és hatodik órában lép fel a legerősebb fáradtságérzet, akkor alkalmazzák 2—3 percig a rezgéseket kibocsátó gépet, amely ismét pihentté teszi a fonónőket.

Búcsú és visszatérés

A búcsú, az elválás percei mindig nehezek. Hát még amikor nem napokra, hetekre szólnak, amikor munkás esztendők végét jelzik a búcsúztató szavak, kézszorítások, ölelések. Vagyis: a nyugdíjaztatáskor.

Egy szb-titkár meséli: az idős munkásnő sírva fakadt, mikor arra kérte, üljön a vállalati ünnepség elnökségébe. Pár nap múlva nyugdíjba megy, legyen ez az utolsó megtiszteltetés is elismerés szorgalmának, hűségének. De az asszony csak azt hajtogatta, hogy ő nem akar, nem bírná ki könnyek nélkül ott sem. Megértették. Ilyenkor bizony már azt számolgatják a távozók: még egyszer olajozom a gépemet, még háromszor, még kétszer. Ma még van alkalmam beszélgetni a társakkal, azokkal, akik szívemhez nőttek, de holnap már csak nekik dudál a gyár.

Mélyek a gyökerek, szorosak a szálak. Nem is történhet meghatódás nélkül a nyugdíjba vonulás. Aki egy helyen töltött el egy életet, annak még sokáig eszébe jár az éber hajnali órákban: most mennek a mieink, most köszöntik az öreg portást, blokkolnak, kapcsolják be a gépet.

Mondják, hogy az egykori gyufagyári ember, ha otthon, ha a társaságban elébe kerül a gyufásdoboz, később is sokszor elmeditál szakmai apróságokon. Például azon, hogy milyen a doboza, szép derékszögben áll-e, a papírt hogyan simították rá, milyenek a szálak? Rágyújtáskor, tűzadáskor a lobbanó gyufaláng visszavilágít a régi esztendőkbe. Persze nemcsak ők vannak ezzel így. Szakavatott szemmel, értő pillantással nézi minden szakma nyugdíjasa, mit milyenné teremtettek a mostaniak. — Ez jobb, ez rosszabb, mint ahogy mi csináltuk — hümmögik hozzá a dicséretet vagy a birálatot.

Beszédesek nyugdíjas találkozókon is. Hiába, nagy élmény a visszatérés, a vendégeskedés! Fölmennek hajdani műhelyükbe, üzemrészükbe is. — Engedj csak egy kicsit! — kérlelő a hang, mint a játékot kívánó gyereké. És beállnak a velük vénült masinákhoz, dolgoztatják a szerkezetet. — Megy ez még! Öreg szaki nem vén szaki! Vagy elálldogálnak a vadonatúj monstrum előtt: hogy is van ezzel az importgéppel, mennyivel nagyobb a teljesítménye?

A fehér asztalnál oldódik a nyelv, néha alig lehet megállítani. Egy kis itóka is közrejátszik ebben, persze csak annak, akinek még szabad. Mert a diétázás tilalomfái már szegélyezik ebben a korban az idős ember útját.

— Kár, hogy a fekete elmaradt! — jegyezte meg tréfásan egyik nyugdíjas, egy 1968-ban tartott üzemi találkozó végén. 1969-ben már nem maradt el. Akkor meg a fagylalt került szóba: ej, de jól esne, ha volna. Idén biztos az is jut majd az édesszájúaknak. Megint lehet humorizálni: lám, fejlődünk, fejlődünk!

Egy szó, mint száz, a legtöbb helyen eleven marad a kapcsolat. A betegekkel is, különösen ott, ahol egy-egy szocialista brigád vállalja a „gondnoki" tisztet, a patronálást. Az ő érkezésük, a régi barátok, barátnők látogatása gyógyszer is.

A cipőgyárban, a gyufagyárban s még jó néhány üzemben munkálkodnak vissza-vissza térő nyugdíjasok. Örülnek, mikor üzennek értük a gyárból: szükség van a kezük munkájára, szaktudásukra, hozzáértésükre. Nyugdíjkiegészítés is ez meg társaság is, találkozás a régiekkel. A gyár is jól jár mindannyiszor, mert sohasem csalódik tisztes munkájukban.

A nyugdíjas kor — alkonyat. Aligha lehet nemesebb célkitűzés mint ezt az alkonyatot sugarasabbá, emberibbé szépíteni a munkában megfáradt öregeknek. Sok minden történt már azért, de a közösségekben munkáló összetartozás-érzés még többre lenne képes. Kamatoztatni kell ezt a képességet mindenhol a mostani s a leendő nyugdíjasok javára.

S. M.

Terjeszkedik a tévé

A tévé 4. számú stúdiójának építését hamarosan megkezdik a Technika Háza jobbszárnyának földszintjén. Az MTESZ tájékoztatása szerint a Textilipari Tudományos Egyesület, a Szilikátipari Egyesület, a Magyarhoni Földtani Társaság, a Kémikusok Egyesülete és az MTESZ központi titkársága februárban megkezdi az átköltözést az Anker köz 1—3. alatti irodaházba. Az épületszárny I., II. és III. emeletén levő többi helyiségeket is átadják az idén a tévének: ide kerülnek a 4. sz. stúdió színészöltözői, kelléktárai, keverő- és hangosító termei.

A 23. számú Építőipari Vállalatnál elmondották: idén tatarozzák a Szabadság téri tévé-palota 200 méter hosszú, 25 méter magas homlokzatát is, az új stúdió építésével pedig úgy iparkodnak, hogy jövőre átadhassák, hiszen ettől is függ a második tévéműsor indítása.

Idén rendezik a vasutasok bérét

Közölték a MÁV vezérigazgatóságon, hogy a kormányhatározat értelmében még az idén végrehajtják a bérfejlesztést. Megoldják a vasútnál az utazó- és fordulószolgálatot teljesítő dolgozók túlóradíjazásának engedélyezését, felemelik az éjjelipótlékot és rendezik a munkás- és egyéb forgalmi állományú dolgozók munkabérét.